

ЦРНА ГОРА

ОПШТИНА БЕРАНЕ

Главни администратор

Број: 03-042/23- 303

Беране, 04.10.2023. године

Главни администратор општине Беране рјешавајући по жалби П. В. из Берана бр. 12-422/20-23999/10 од 25.09.2023. године, ког заступа М. П., адвокатица из Подгорице, изјављеној против рјешења Управе за наплату локалних јавних прихода општине Беране бр. 12-422-1/20-23999/9 од 29.08.2023. године, на основу члана 77 Закона о локалној самоуправи („Сл.лист ЦГ“ бр. 02/18, 34/19, 38/20, 50/22 и 84/22) и члана 128 Закона о управном поступку („Сл.лист ЦГ“ бр. 56/14, 20/15, 40/16 и 37/17) доноси:

РЈЕШЕЊЕ

Жалба се одбија.

Одбија се захтјев за накнаду трошкова поступка.

Образложење

Рјешењем Управе за наплату локалних јавних прихода општине Беране бр. 12-422-1/20-23999/9 од 29.08.2023. године, пореском обвезнику П. М. В. адреса Д. Радевића Беране, утврђен је порез на непокретности за земљиште за 2020. годину, које се налази на територији Општине Беране, у износу од 13,71 €.

Благовремено изјављеном жалбом жалилац побија нападнуто рјешење због повреде правила поступка, непотпуно и неправилно утврђеног чињеничног стања и погрешне примјене материјалног права и у битном наводи да је незаконито. Сматра да је побијано рјешење донесено уз битну повреду правила управног поступка, из разлога што странци није дата могућност да учествује у поступку и да се изјасни о резултатима истог. Наводи да је неспорно да је пуномоћници жалиоца упућен позив за учешће у поступку али да достава није извршена 8 дана раније у складу са законом, из ког разлога пуномоћница није била у могућности, нити је била дужна да се одазове неблаговременом позиву. Надаље истиче да је приликом спровођења поступка првостепени орган погрешно утврдио чињенично стање и на тако утврђеном чињеничном стању засновао своју одлуку, јер је површина нетачно утврђена, као и да је основица за опорезивање нетачна, и као доказ предлаже саслушање жалиоца у својству

странке у поступку, излазак првостепеног органа на лице мјеста, те вјештачење од стране вјештака геодетске и грађевинске струке. Сматра да је ожалбено рјешење формално правно и материјално правно неодрживо, неразумљиво, образложење не упућује на одлуку дату у диспозитиву а диспозитив је нејасан, неразумљив и у супротности са образложењем. Даље наводи да је нападнуто рјешење донесено паушално и произвольно на штету жалиоца.

У коначном предлаже да Главни администратор општине Беране усвоји жалбу, поништи нападнуто рјешење и жалиоцу накнади трошкове поступка по приложеном трошковнику.

Главни администратор је размотрио жалбу, предметно рјешење и списе предмета и утврдио да је поступак који је претходио доношењу оспореног рјешења проведен у складу са правилима поступка, чињенично стање је правилно и потпуно утврђено и на исто је правилно примијењен одговарајући материјални пропис. У ожалбеном рјешењу дати су јасни и основани разлози који наводима жалбе нису доведени у питање.

Одредбом чл. 15 став 1 Закона о порезу на непокретности („Сл.лист ЦГ“ бр. 25/19, 49/22 и 152/22) прописано је да се порез на непокретности утврђује рјешењем надлежног органа локалне управе до 30 априла текуће године а ставом 2 истог члана да порез на непокретности порески обvezник плаћа у двије једнаке рате, од којих прва доспијева 30. јуна а друга 31. октобра године за коју се порез утврђује.

Побијаним Рјешењем Управе за наплату локалних јавних прихода општине Беране, у поновном поступку, пореском обvezнику Печатник Мирко Величко адреса Д.Радевића Беране, утврђен је порез на непокретности за земљиште за 2020. годину, које се налази на територији Општине Беране, у износу од 13,71 €.

Из списка предмета произилази да је жалилац власник предметне непокретности-земљишта, што исти и не спори, те да је првостепени орган својим рјешењем жалиоцу утврдио износ пореза на непокретности за 2020. годину на начин што је у складу са чланом 6 до бг, а у вези са чл. 28а Закона о порезу на непокретности („Сл.лист ЦГ“ бр. 25/19, 49/22 и 152/22) утврдио тржишну вриједност непокретности, коју је сходно Одлуци о порезу на непокретности („Сл.лист ЦГ- општински прописи“ бр. 54/19 и 63/22) кориговао и примијенио корективне елементе у складу са истом.

Насупрот наводима жалбе, странци је дата могућност учешћа у поступку. Наиме, у списима предмета егзистира позив за странку бр.12-492/23-1012 од 17.07.2023. године, у ком се пуномоћница странке позива да дође на расправу дана 28.07.2023. године у општину Беране, канцеларија бр. 9 и повратница из које се да закључити да је позив уредно уручен пуномоћници странке дана 24.07.2023. године, путем поште.

Жалилац не негира ову чињеницу али сматра да је позив требало да буде уручен странци, односно његовој пуномоћници 8 дана прије заказане расправе. Међутим, одредбом чл. 7 став 5 Закона о пореској администрацији ("Службени лист Републике Црне Горе", бр. 65/01, 80/04, 029/05, "Службени лист Црне Горе", бр. 73/10, 20/11, 28/12, 08/15, 47/17, 52/19 и 145/21) прописано је да у случају да се лице позива ради саслушања, свједочења, вјештачења или предочавања документације, књига и евиденција, позив из става 3 овог члана порески

орган је лицу дужан уручити најкасније три радна дана прије дана одређеног у позиву за предузимање тих радњи. Имајући у виду неспорно утврђену чињеницу да је позив уручен пуномоћници странке у понедељељак 24.07.2023. године, а да је расправа била заказана за четвртак 28.07.2023. године, евидентно је да је позив уручен благовремено, у складу са посебним законом којим се уређују права и обавезе пореског органа и пореских обvezника, у поступку утврђивања, контроле и наплате пореза и других дажбина – Законом о пореској администрацији.

Надаље, насупрот наводима жалбе, странка је обавијештена о резултатима испитног поступка актом бр. 12-422/20-23999/8 од 02.08.2023. године, који је уручен пуномоћници странке 14.08.2023. године, о чему постоји доказ односно повратница у списима предмета. У остављеном року од 3 дана од пријема обавијештења није било изјашњења ни писано, нити усмено на записник, након чега је порески орган, у складу са чл.112 став 3 Закона о управном поступку, доносио побијано рјешење без изјашњења странке.

Без утицаја су, по мишљењу овог органа, предложени докази јер жалилац ни на који начин током поступка није довео у питање утврђено чињенично стање, будући да је ожалбено рјешење донесено на основу јавних евиденција Управе за некретнине Црне Горе, подручна јединица Беране, тако да би предложени излазак првостепеног органа на лице мјеста, те вјештачење од стране вјештака геодетске и грађевинске струке водио одуговлачењу поступка и увећању трошкова истог.

Код неспорно утврђене чињенице да је жалиоцу омогућено учешће у поступку и изјашњење о резултатима истог, странка је током поступка код првостепеног органа могла предложити извођење ових доказа, које право није користила. Овдје ваља напоменути да је жалилац био дужан у жалби, у смислу чл. 121 став 3 Закона о управном поступку, образложити због чега предложене доказе није могао изнијети у првостепеном поступку, што није учинио.

Код таквог стања ствари оспореним рјешењем није повријеђен закон на штету жалиоца, због чега је жалбу ваљало одбити као неосновану.

Одлучујући по захтјеву странке за накнаду трошкова поступка, овај орган је исте одбио, обзиром да странка није успјела у поступку по жалби.

Овај орган је цијенио и остale наводе из жалбе жалиоца али је имајући у виду напријед изложено нашао да нијесу могли утицати на другачије рјешавање ове управне ствари, те је са изложеног а на основу чл. 126 став 4 Закона о управном поступку („Сл.лист ЦГ“ бр. 56/14, 20/15, 40/16 и 37/17) одлучено као у диспозитиву рјешења.

УПУТСТВО О ПРАВНОМ СРЕДСТВУ: Против овог рјешења није допуштена жалба али се може покренuti управни спор тужбом код Управног суда ЦГ у року од 20 дана од дана пријема рјешења.

